

بس که شنیدی صفت روم و چین
خیز و بیا ملک سنانی بین

دیوان حکم‌نمایی

پکوش

دکتر مطاهه مصafa

استاد دانشگاه تهران

تجدید چاپ پس از پنجاه و سه سال با نظرات
دکتر شاهرخ حکمت

الف

فهرمت

صفحه	موضوع
ح	نشانه‌های اختصاری
یک تادویست و هفده	یادداشت مصحح شامل سه قسمت:
دو تا پانزده	۱- قول بعضی از تذکرۀ فویسان در بارۀ سنایی
"	محمد راوندی در راحة الصدور
سه	عوفی در لباب الالباب
"	جامی در نفحات
پنج	دولتشاه در تذکرۀ الشعراء
هشت	امین احمد رازی در هفت اقلیم
نه	تقی اوحدی در عرفات
یازده	والله در ریاض الشعراء
"	ابوطالب تبریزی در خلاصة الافکار
دوازده	آذر در آتشکده
سیزده	هدایت در ریاض العارفین و مجمع الفضلاء
شانزده تا هشتاد و سه	۲- ترجمۀ مختصری از زنگ‌گی سنایی:
شانزده	شناشنامه:

موضوع

نام و نسبت
زادگاه
خاندان
تولد سنایی
مدت زندگی
سفرهای سنایی
درگذشت
علم و اطلاع
مخالفت با فلسفه یونان
اطلاع از موسیقی
مذهب
ممدوحان
اثرهای منظوم و منتشر
خلق و خوی
شهامت انتقاد
خشم از مردم
در حسرت مردمی و جوانمردی
ملال از شاعری و شکایت از نداشتن ممدوح شایسته
لذت از حال
استقبال از مرگ
همت و عزت نفس

صفحه

شازده
هفده
هیجده
«
نوزده
«
بیست
بیست و دو
بیست و چهار
بیست و پنج
بیست و شش
سی
سی و دو
سی و شش
«
سی و هشت
سی و نه
چهل
چهل و دو
«
چهل و سه

موضوع

برهنه پایی و بی قیدی
منع شراب
طلب می
پرده دری و یسرمه
تغیر حال
سبب تغیر حال
قصه لای خوار
پسر قصاب
شیخ ابو یعقوب همدانی
عشق مجاز
سنایی وزنان
عشق پسران
چند معشوق
پسر قصاب
یار چرم خای
یار حسن نام
یار لشگری
یار میر کنام
یار کلاهدوز
عشق ده ساله

صفحه

صفحه	موضوع
سد و بیست و سه	حکایت و تمثیل
سد و بیست و پنج	شگرد
سد و بیست و هشت	اصطلاح‌های قمار
سد و بیست و نه	طلب شلوار
سد و بیست و یک	توحید و نعت
سد سی و سه	تأثر از قرآن
سد و سی و پنج	موعظه و نصیحت
سد و چهل‌یک	ضرب مثل و تداول عامه
سد و پنجاه و چهار	طرح و مضمون و موضوع و تشبیه تازه
سد و شصت	صنعت والتزام
سد و هفتاد و دو	حذف و تخفیف و تشدید و اسکان و تنافر
سد و هشتاد و یک	چند نکته دستوری
سد و هشتاد و شش	تأثر سنایی از شاعران پیش از خود
سد و نود و هفت	غرور و خود ستایی و اعتقاد به خود
سد و نود و هشت	نخستین شعر سنایی
سد و نود و نه	پیروی شاعران دیگر از سنایی
دویست و پانزده	سپاس و پوزش
* * *	
دویست و هیجده تا	دیباچه دیو آن سنایی با نشایخ و دشاعر
دویست و سی	*

- ۲ -

- ۳ -

موضوع

صفحه	موضوع
هفتاد	یارگنگ زبان
هفتادویک	بیماری معشوق
«	نامه معشوق
هفتاد و سه	رفتار سنایی با معشوقان
هفتادوچهار	رفتار دلبران با سنایی
هفتاد و نه	عشق حقیقت
هشتادوچهار تا	اعتکاف در میخانه و خرابات
دویست و هفده	۳. سینخنی چند در بارهٔ شیوه و سبک سنایی
هشتادوچهار	نظر شبی نعمانی
نود و یک	بدیع الزمان فروزانفر
نود و دو	نظر کای در باره سنایی
نود و هشت	ردیف
سد	قاویه
«	چند نکته دربارهٔ قاویه شعر سنایی
سد و هفت	وزن
سد و نه	ویژگیهای شعر سنایی
سد و ده	ترکیب
سد و نوزده	پیوند مطلب
سد و بیست	تکرار مضمون

* * *

صفحه	موضوع
۱ تا ۳۶۳	قصیده های دیوان سنائی
۵۶۲ تا ۳۶۵	غزل و تغزل
۶۲۰ تا ۵۶۵	رباعی
۶۷۲ تا ۶۲۳	تر کیب بند، ترجیع بند و مسمط
۷۴۲ تا ۷۷۴	قطعه ها و قصیده های خرد

فهرست های دوازده گانه متن و حاشیه دیوان

- ۱- فهرست نامها و لقبها و کنیتهای کسان
- ۲- فهرست نام فرقه ها، طایفه ها، قبیله ها، قومها، دین ها، مذهبها
- ۳- فهرست نام جایها
- ۴- فهرست نام کتابها و رساله ها
- ۵- فهرست نام روزها، ماهها، فصلها، جشن های ملتی و مذهبی
- ۶- فهرست نام ستارگان و صور تهابی فلکی
- ۷- فهرست نام گوهرها و سنگهای گرانبهای
- ۸- فهرست نام رستنیها، درختان، گلهای گیاهان، میوه ها و محصولهای گیاهی
- ۹- فهرست نام پرندگان
- ۱۰- فهرست آیده ها، خبرها، روایتها، ضرب مثلها، مصراعها، بیتها، ترکیبها، حرفها، فعلها و عبارتهای عربی

صفحه	موضوع
۱۱- فهرست واژه ها، نامها و عبارتهای شرح شده در زیر نویس	۸۰۲
۱۲- فهرست مطلع قصیده ها، غزلها و تغزلها، رباعیها، ترکیب	
۸۱۳	بند و ترجیع بند و مسمط
	*
۸۷۳۵۷۳۷	تکمله و توضیح واستدراک
۸۷۴	فهرست شعر های مشکوک در دیوان سنائی
۸۷۶	فهرست شعر دیگران در دیوان سنائی
۸۷۸	غلظت نامه

وزن دو سه بیت گفتم، بسم رضا اصغا فرمود و مرا بدان بستود و حث و تحریض و اجب
داشت و گفت از اشعار متاخران چون عمامی و انوری و سید اشرف و بلفرج رونی و
امثال عرب و اشعار تازی و حکم شاهنامه آنچه طبع تو بدان میل کند قدر دویست بیت
از هر جا اختیار کن و یادگیر و برخواندن شاهنامه مواظبت نمای تاشعر بغايت رسد و از
شعر سنائی و عنصری و معزی و روود کی اجتناب کن، هر گز نشنوی و نخوانی که آن
طبعهای بلند است طبع تو بینند و از مقصد باز دارد ...» (۱)

عوفی در لباب الالباب سید الدین یانور الدین محمد عوفی در تذکرۀ معروف به
لباب الالباب مؤلف بسال ۶۱۸ از حکیم سنائی چنین یاد میکند:
«استاد الحکما، ختم الشعرا» (۲) مجده الدین آدم السنائی الغزنوی، سنائی که
در دیده حکمت روشنائی بود و در حدّه بینائی سنائی چون قلب او همه انس بود
بقلب انس منسوب شد (۳) از قعر بحر خاطر خود گنجها نهاد و بدست بیان بر جهایان
کوهر پاشید محققان را از نصاب تحقیق خود نصیبی داد و مذکران را از لطایف الفاظ
خود حظی بخشید و راویان را از خزانه لطف خود مستظر گردانید و حکمارا ازیان
خود در خوی خجلت غرق کرد و اشعار او مشهور است و بر زبانهای فضلاً مذکور...» (۴)
جامی در نفحات جامی شاعر و عارف نامدار سده نهم در کتاب نفیس نفحات
الانس در باره سنائی مینویسد:

«حکیم سنائی غزنوی قدس الله تعالی روحه، کنیت و نام وی ابوالمجد مجدد بن-
آدم است وی با پادر شیخ رضی الدین علی للا ابن عم بوده اند، از کبرای شعرای طایفة
صوفیه است و سخنان وی را باستشهاد از مصنفات خود آوردند و کتاب حدیقه الحقیقت
بر کمال وی در شعر و بیان اذواق و مواجهه از باب معرفت و توحید دلیلی قاطع و برهانی
ساطع است از مریدان خواجه یوسف همدانیست و سبب توبه وی آن بود که ...» (۵) در

(۱) راحة الصدور ص ۵۷

(۲) درجای دیگر نیز اورا ختم الشعرا خوانده است.

(۳) این مضمون یکی از شعرهای سنائیست.

(۴) لباب الالباب مصحح سعید نفیسی ص ۴۲۸

(۵) حکایت دیوانه لای خوار در قسمت تغییر حال سنائی از نفحات نقل شده براین از تکرار
خودداری میکنیم.

۱- قول بعضی از تذکره نویسان در باره سنائی

محمد راوندی در راحة الصدور - عوفی در
لباب الالباب - جامی در نفحات الانس - دولتشاه سمرقندی
در تذکرۀ الشعرا - امین احمد رازی در هفت اقلیم - تقی-
الدین اوحدی در عرفات العاشقین - والله داغستانی
در ریاض الشعرا - ابوطالب تبریزی در خلاصه الافکار
آذر بیگدلی در آتشکده - هدایت در ریاض العارفین و
مجمع الفصحا.

بس که شنیدی صفت روم و چین
خیز و بیا ملک سنائی بین
سنائی از شاعران بزرگ ایرانست و همواره از زمان ظهور تا کنون مورد توجه
و بزرگداشت شاعران و ادبیان و سخن سنجان و مورخان و صاحبان تذکره بوده و
چه در زمان خود و چه پس از مرگ شهرت و احترام بسیار داشته است احمد غزالی
در سوانح چندجا از شعرهای سنائی باستشهاد آورده است؛ ابوالمعالی در کتاب کلیله
بهرامشاهی مؤلف بین سالهای ۵۳۶ - ۵۳۹ در چندین مورد بشعرهای حکیم سنائی
استشهاد کرده و گاهی آنها را نتیجه و مقطع و گریزگاه حکایت‌های کتاب قرار داده
است که در پایان کتاب بدانها اشاره کرده‌ام همچنین محمد پسر علی پسر سلیمان
راوندی در کتاب موسوم بر راحة الصدور و آیه السرور
محمد راوندی در مولف بسال ۵۹۹ گذشته از آنکه در چند مورد بشعرهای
راحة الصدور حکیم سنائی استشهاد کرده در مقدمه کتاب از قول سید اشرف
سنائی را از آن دسته از شاعران بلند طبع شمرده است که
دست توفیق کس در تقلید بشعر آنان نرسد «امیر الشعرا و سفیر الکبرا شمس الدین
احمد بن منوچهر شصت کله که قصيدة تمام گفته است حکایت کرد که سید اشرف بهمن
رسید در مکتبه میگردید و میدید تا کرا طبع شعرست، مصراعی بمن داد بر آن